

F. t. l. om ændr. i folkeforsikringsloven m. v.

Ydelsen, der foreslås benævnt bistands- og plejeydelse, foreslås ydet med de samme beløb som bistands- og plejetillægget, suppleret med et beløb, svarende til $\frac{1}{3}$ af invaliderentens grundbeløb. Herved modtager de pågældende samme økonomiske ydelse, som gives til invaliderentemodtagere, der uanset nogen erhvervsindtægt eller anden indtægt dog er berettiget til $\frac{1}{3}$ af rentens grundbeløb + bistands- eller plejetillæg.

Bestemmelserne i 3. pkt. svarer til de for tillæg efter § 40, stk. 3, gældende regler.

Da det er hensigten, at de pågældende personer så vidt muligt skal stilles som invaliderentemodtagere, foreslås det derhos, at bestemmelsen i lovens § 57 skal finde tilsvarende anvendelse på de heromhandlede personer efter deres fyldte 65. år. De pågældende vil altså bevare den tilståede ydelse også efter dette tidspunkt, og da reglerne vedrørende beregning af invaliderente herefter skal finde anvendelse, vil det beløb, de er berettiget til, kunne stige, efterhånden som deres indtægter iøvrigt går ned.

I et samtidig forelagt forslag til ændring af bestemmelserne i forsorgslovens §§ 247—48 om hjælp til kronisk syge er det foreslået, at den i nærværende paragraf omhandlede ydelse også skal tilkomme personer, som — hvis deres erhvervsevne havde været nedsat i det i folkeforsikringslovens § 38, stk. 1, angivne omfang — ville have været berettiget til underholdshjælp som kronisk syge. Disse personer vil ligeledes bevare den pågældende ydelse, efter at de er fyldt 65 år, for så vidt de — bortset fra de økonomiske betingelser — ville have været berettiget til aldersrente.

Stk. 2. Bestemmelserne i folkeforsikringslovens kapitler XIX—XXII og XXV—XXVI om tilståelse af invaliderente, om rentens inddragning og om refusion m. v. foreslås med de fornødne lempelser at skulle finde anvendelse på ovennævnte ydelse. (Iøvrigt henvises til udvalgsbetænkningens afsnit VII, punkt 5).

Til folkeforsikringslovens § 65.

Stk. 3. Tilføjelsen er indsat for at henvende opmærksomheden på de foreslåede bestemmelser i § 57 og § 62, hvorefter renten til tidligere invaliderentemodtagere og til personer, der har oppebåret ydelse efter sidstnævnte bestemmelse, fra de pågældendes fyldte 65. år skal refunderes efter de for refusion af aldersrente gældende regler, uanset at selve renteberegningen skal finde sted efter beregningsreglerne for invaliderente.

Forelagte lovforslag m. m.

Til folkeforsikringslovens § 85.

Stk. 1. Ændringen er en følge af den foreslåede ændring af lovens § 40, stk. 3.

ad § 2.

Efter § 56, stk. 2, således som denne bestemmelse hidtil har været affattet, skulle indberetning fra kommunerne til invalideforsikringsretten om samtlige invaliderentemodtageres forhold have fundet sted pr. 1. januar 1949. Under hensyn til de dengang stedfindende overvejelser angående en ændring af den omhandlede bestemmelse blev der imidlertid af socialministeriet givet invalideforsikringsretten bemyndigelse til at meddele kommunerne en foreløbig udsættelse med indsendelse af indberetninger i eet år. Da der normalt først skal finde indberetning sted i henhold til § 56, stk. 2, i den nu foreslåede affattelse efter den 1. januar 1955, jfr. bemærkningerne til den anførte bestemmelse, er den mellemliggende periode tænkt anvendt til afvikling af indberetningerne vedrørende de rentemodtagere, for hvilke der efter den ovenomtalte udsættelse på eet år skulle foretages indberetning pr. 1. januar 1950. Når indberetningerne for disse rentemodtagere — for også her at opnå den ved forslaget til ændring af § 56, stk. 2, tilsigtede administrative letelse — nu fordeles over perioden indtil den 1. januar 1955, er dette, da den sidste almindelige indberetning har fundet sted pr. 1. januar 1944, ensbetydende med, at der for visse rentemodtagere kan hengå indtil 11 år mellem 2 almindelige indberetninger. Herved må imidlertid erindres bestemmelsen i § 55, stk. 4, hvorefter kommunerne altid har pligt til at forelægge invalideforsikringsretten sagen til afgørelse, når der for en invaliderentemodtager indtræder en sådan forandring i hans erhvervsevne, at der er grund til at formode, at han ikke længere er invalid i lovens forstand.

Det foreslås, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes afviklingen af de omhandlede indberetninger skal finde sted, idet bemærkes, at der muligvis af praktiske grunde kan være anledning til at fastsætte forskellige regler for henholdsvis købstæder og landkommuner.

ad § 3.

Bestemmelsen supplerer den foreslåede ændring af lovens § 60, stk. 6, idet man har fundet det rimeligt, at de nye mildere regler også kommer de personer til gode, som tidligere i henhold til invalideforsikringsret-